

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Francisci Montmorencii E Societate Iesv Cantica Et Idyllia
Sacra**

Montmorency, François de

Antverpiae, 1638

Canticum Annæ. Exultavit cor meum in D[omi]no. ex 1. Reg. 2.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69423](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69423)

CANTICVM

ANNAE matris SAMVELIS.

1. Reg. cap. 2.

EXultauit cor meum in Domino,
exaltatum est cornu meum in Deo
meo;

Dilatatum est os meum super inimicos
meos: quia lætata sum in salutari tuo.

Non est sanctus, vt est Dominus: neque
enim est alius extra te, & non est fortis
Deus noster.

Nolite multiplicare loqui sublimia,
gloriantes:

Recedant vetera de ore vestro: quia
scientiarum Dominus est, & ipsi præparantur
cogitationes.

I
A R G V M E N T V M.

Impetratâ à DEO virili prole, ANNA SAMVELIS mater Hymnum hunc gratulabunda decantat.

T V decus omne meum: te mens exultat
in vno:

Auspice te, supreme Parens, ego cornua tollo

Celsus, invidia rivalis ut ilia rumpat.

Tu mihi, quae longo fuerat suspensa pudore,

In tua iam tandem soluis praeconia linguam,

Acceptamque doces vni tibi ferre salutem;

Quod stupeat Natura, iubens ut anilibus annis

E sterili discant utero procedere partus.

Scilicet his à te retrò responsa diebus

Certa tuli; supplex tacito cum vota labello,

Conciperemque preces veterè Silonis ad Aram.

Dicta fides sequitur. Quis enim te sanctior alter,

Pollicitis qui facta suis cumulatiùs addat?

Sed neque, te praeter, qui quod velit, id quoque
possit,

Inuenies aliquem. Quidquid lubet, efficis vnus.

Vsque sibi placeat per me licet amula; nuper

Quae vitio sterilem ausa est mihi vertere tedas.

Non latuere Deum tumida conuitia linguae,

Qui potis & clausos animi deprendere sensus,

Arcus fortium superatus est, & infirmi accincti sunt robore.

Repleti prius, pro panibus se locauerunt
& famelici saturati sunt.

Donec sterilis peperit plurimos: & qui
multos habebat filios, infirmata est.

Dominus mortificat, & viuificat; deducit
ad inferos, & reducit.

Dominus pauperem facit, & ditat; humiliat,
& subleuat.

Arbitrijsque suis hominum componere curas.

Hic iaculo fidat, velocibus ille sagittis;

Alter * Ituræo temerè spem ponat in arcu:

Credo equidem. Stolidas alat hac fiducia mētes.

Defecisse manus memini, quibus antè sonanti

Ludus erat validè iaculari spicula cornu;

Robur & infirmos rediisse frequenter in artus.

Vidi ego solantem ieiunia pane secundo,

Cui prius immensa superarant horrea messes,

Largaque præbuerant genialem fercula victum.

Sapè etiam, qui glande famem quandoque

lenarat,

Contigit ut pingui siliquam mutaret aristâ;

Et satur in multam traheret conuiuia lucem.

Quid loquar, ut coniux prius infecunda,

marito

Post aliquot latam sobolem produxerit annos?

Aut ut florenti sterile scere cœperit æuo,

Quæ modò fundarat numerosâ prole penates?

Et curare Deum dubitet mortalia quisquam?

O! tantùm libeat spes illi credere nostras,

Protinus ex animi procedent omnia voto.

Si grauis intentet præsentia funera morbus;

Non mihi pugnantes ideò languoribus herbas,

Mixta peregrinis non queram pocula succis:

Tu, Pater omnipotens, me limine mortis ab ipso

Restitues, lucisquæ viam remeare docebis.

Si premat exercens duris me rebus egestas;

Absit ut arcessam quod Arabs congefferit aurû:

E 5

T u

* Ituræa
regio vici-
na Tra-
chonitidi.

Suscitat de puluere egenum, & de stercore eleuat pauperem:

Vt sedeat cum principibus, & folium gloriae teneat.

Domini enim sunt cardines terrae, & posuit super eos orbem.

Pedes sanctorum suorum seruabit, & impij in tenebris conticescent: quia non in fortitudine sua roborabitur vir.

Dominum formidabunt aduersarij eius, & super ipsos in caelis tonabit:

Dominus iudicabit fines terrae, & dabit imperium Regi suo, & sublimabit cornu Christi sui.

*Tu mihi prospicies : nam te penes omnis opum
vis.*

Huic adimis, donas illi, cum postulat usus.

Excubias alij penetrent & limina Regum:

*Quò Reges ambire parem, si purpura munus
Est, Deus alme, tuum? si quem placet euehis, imi
Sordibus è vulgi, folio sublimis ab alto*

Iura det ut populis, dominas sumatque secures?

*Nempe super gemino qui cardine vertitur,
Orbis*

*Te Dominum agnoscit. Tibi tellus seruit ab
ortu*

Solis, ad Hesperium latè porrecta cubile.

Hic facis efflorere pios, nam cura piorum

Est tibi præ reliquis: illos ad culmen honorum

Ducis inoffenso per mille pericula gressu.

Cum iustis tamen esse nihil commune nocentum

Turba sibi nôrit: turpi sed iniusta pudore

Ora tegat tenebris, & nocte recondat opacâ.

Quò recidit vis illa ferox? tremat ecce repente

Impius, intonuit vox ut tua fulminis instar,

Quod quatit horrendo Libani pineta fragore.

Vltior ades: tecumque tuus qui iudicet orbem

Vnigena, è pronis descendat Filius astris

Missus in imperium mundi, tua, Christus,

imago;

Venturo Princeps instauret ut omnia sæclo.